

ger, en Jærnoverbygning paa Jærnpiller sybte med Beton. Det er det Projekt, jeg altid har ønsket at see fremmet, og mnderhaanden har der været Forhandlinger derom hvert Aar; men man har ikke været tilbøjelig til at modtage det. Det sidste Projekt er fra Baneingeniøren ved det lolland-salsteriske Selskab, det er prøvet af den tilhørende Ingeniør ved Statsbanerne, det gaar ud paa med Benyttelse af det nuværende Bæsefundament under Vandet, der antages at være ubeskadiget, at bygge en Jærnbro derpaa; Beføstningen vil være 225,000 Kr. Jeg har ikke troet at kunne vægre mig ved at fremsætte dette Forslag, da jeg som sagt har faaet det af det lolland-salsteriske Selskab, og den Mand, jeg har hørt derom, har ment, at det kunde gennemføres og være ret solidt, i hvert Fald for en Tid, men jeg tror, at det er ringere end det, Statsbaneingeniøren har foreslaaet, og tilfredsstillende for mig er det, at Folketinget har valgt det dyrere og efter min Mening ogsaa solidere Projekt, det er som sagt ikke noget, man har opfundet i Folketinget, det er kommet fra Regeringen, og for saa vidt man har sagt, at Folketinget vilde paatvinge Regeringen Forslaget, saa er det kun formelt, at det kan siges. Af Lovforslagets Motiver fremgaar det tydeligt, at Regeringen i og for sig foretrækker det Anlæg, som nu staar i Lovforslaget, og det er kun af Hensyn til Beføstningen og Banefeligheden ved overhovedet at faa Bevilling eller Rentegaranti for Udgiften til Brobygningen, at jeg har fremsat det nævnte mindre Beløb. Mit Standpunkt er altsaa, at jeg maa være stemt for at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget, som det foreligger fra Folketinget.

Breinholdt: Naar jeg for øvrigt lidt modstræbende tillader mig at gøre et Par korte Bemærkninger, vil jeg dog gøre et vist Forbehold lige over for de Øringer, jeg fremkommer med, idet den meget korte Tid, hvori Forslaget har foreligget og de travle Øjeblikke, vi alle have haft, ikke har givet mig Leilighed til nogen særlig grundig Overvejelse af denne Sag. Jeg vil dog sige, at det staar for mig forholdsvis klart, at Slutningsbestemmelsen i Lovforslagets sidste Stykke forekommer mig meget hensigtsmæssig, og jeg tvivler ikke om, at den vil finde her i Tinget aldeles overvejende Tilslutning. Noget lignende antager jeg gælder med Hensyn til det første Stykke, nemlig om Rentegaranti for 100,000 Kr. til Anlæg af et Dampfærgeleje i Drejøved Havn og for 150,000 Kr. til Anskaffelse af Materiel. Noget anderledes synes det mig derimod at kunne forholde sig

med Hensyn til de 465,000 Kr., der ere overførte til Brobygningen over Guldborgsund. Jeg ved, at der i det andet Ting har været meget stærk Meningsulighed angaaende dette Punkt, og Stemningen har, saa vidt jeg kan skønne, staaet tilnærmelsesvis lige. Dette sammenholdt med Regeringens egne Motiver i det oprindelige Lovudkast, hvor det siges, at en Bevilling af 250,000 Kr. i Stedet for de her anførte 465,000 Kr. vil skabe en Brobygning, som er i al Maade fuldt forklarlig, gør det for mig, ialt Fald under de korte Overvejelser, som har staaet til min Raadighed, noget tvivlsomt, hvorledes man bør stille sig til dette Punkt, men jeg haaber, at der vil finde saadanne Overvejelser Sted mellem første og anden Behandling, at man vil kunne tage sin Stilling, og at man da vil kunne faa disse Overvejelsers Resultat frem gennem Endringsforslag.

S. Chr. Hansen: Efter den højtærede Ministers Omtale og Anbefaling af det foreliggende Lovforslag skal jeg kun tillade mig faa Bemærkninger. Jeg tvivler ikke om, at den her foreslaaede Ordning er den under de forhaandenværende Omstændigheder heldigste og bedste, naar man vil træffe det bedste Resultat, set fra Statskassens Synspunkt. Det Beløb, der kræves til dette Foretagende, kan næppe nedsettes i nogen særlig Grad, uden at en saadan Nedsættelse vil være uøkonomisk. Jeg sigter navnlig til det Beløb af 465,000 Kr., som forlanges henvilget til Broanlægget over Guldborgsund. Forhaabentlig vil det erkendes, naar man en Gang, i alt Fald senest 1899, gaar til Overtagelsen ogsaa af den lollandste Bane, altsaa naar denne Eventualitet kommer til at foreligge, at det har været en god Økonomi fra Statens Side, naar den nu anvender det større Beløb til denne solidere Bro. Jeg kan derfor ikke andet end glæde mig over den Ordning, der her søges tilvejebragt af denne Sag, baade fordi det forekommer mig, at Statskassens Interesser blive væretagne paa den bedste Maade, og fordi der ikke hertil forlanges et større Beløb end absolut nødvendigt for at naa dette Maaal. Under de forhaandenværende Besatningsforhold mener jeg vel, at det ikke vilde være forklarligt at ofre saa store Beløb paa lokale Interesters Alt; men jeg tror ikke, dette kan siges at være Tilfældet i denne Sag. — Endnu skal jeg kun tillade mig at udtale det Haab, at den højtærede Indenrigsminister vil formaa det lolland-salsteriske Jærnbaneselskab, som Erstatning for de Fordele, som dette Selskab aldeles sikkert vil faa ved denne Ord-